

Door vrienden aangemoedigd hebben wij – Marijke en Phil – meegedaan aan het initiatief van Sophie aan tafel. Het idee sprak ons aan om nader kennis te maken met mensen die we wel eens zagen omdat ze in dezelfde straat wonen, maar die we niet kenden. Het heeft wel iets spannends om onbekende

mensen uit te nodigen in je huis en ze te vragen of ze bij je willen komen eten.

Eenmaal het besluit genomen ben ik naar de mensen, met wie we wilden kennis maken, toegestapt. Hoe vraag ik ze, wat zeg ik, wat als ze niet op het voorstel ingaan? Je voelt je er ook wat onwennig bij. Bij beide voordeuren werd hartelijk en blij verrast gereageerd. 'Wat leuk dat jullie aan ons denken, waarom heb je ons uitgekozen?'

Dan wordt het 28 maart. De genodigde mensen staan voor de deur. Enthousiast en blij stappen ze binnen. Er wordt over van alles gepraat. Eigenlijk zijn mensen nieuwsgierige wezens. Dat heeft als prettig effect dat je elkaar veel te vertellen hebt. Onder het drinken en eten praten we met elkaar over waar je vandaan komt, wat je doet in het dagelijkse leven, over werkloosheid en werk, over kinderen én ouders, waarom je hier woont....

Leuk en plezierig om contact te leggen in de wetenschap dat tegelijkertijd op vele plaatsen elders in de stad anderen ook nader kennis maken. Zomaar, zonder een bepaald belang. Zomaar, omdat het voldoening geeft om elkaar te ontmoeten op een onspannen en gezellige manier.

Marijke en Phil Jacobs